

poniedziałek, 12.12.2022

12 grudnia 2022

W domu macierzystym odbyło się Spotkanie z Matką Teresą Kierocińską. Jest to już dziesiąte spotkanie, które zgromadziło czcicieli pragnących pogłębiać tematykę życia i duchowości czcigodnej sługi Bożej. O godz. 16.00 przybyłych gości oprowadziła po muzeum s. Bogdana Batog CSCIJ.

O godz. 17.00 na sali multimedialnej odbył się wykład s. Wiktorii Szczepańczyk CSCIJ.

O godz. 18.00 w kościele zakonnym p.w. Przenajświętszego Oblicza Pana Jezusa ks. Grzegorz Koss celebrował Eucharystię w intencji beatyfikacji m. Teresy Kierocińskiej i we wszystkich intencjach uczestników. Wygłosił też tematyczną homilię. Zamieszczamy treść i nagranie homilii.

Bezpośrednio po Mszy św. odczytano prośby i podziękowania składane na sarkofagu czcig. sł. Bożej i przysyłanych pocztą elektroniczną.

Czciciele modlili się też osobiście przy sarkofagu czcig. sługi Bożej.

Spotkanie zakończyło się poczęstunkiem na sali Matki Bożej.

Prymat Boga w życiu Matki Teresy Kierocińskiej, prelekcja s. Wiktoria Szczepańczyk CSCIJ.

Matka Teresa Kierocińska została nazwana „mistyczką Zagłębia” [1]. Tak o niej mówił ks. prof. Stanisław Urbański – autorytet teologii duchowości. Czciogodna Sługa Boża w swym życiu odkryła wartość modlitwy jako osobistego, miłosnego spotkania z Bogiem i – wzrastając w niej – doszła do tego, że modlitwa przenikała całe jej życie i podejmowane prace.

Jej otwarciu na wartości duchowe sprzyjały warunki domu rodzinnego. Janina wzrastała w atmosferze religijnej, a od dnia Pierwszej Komunii świętej dojrzywało w niej pragnienie całkowitego poświęcenia się Bogu. Analiza spuścizny Matki Teresy pozwala na stwierdzenie, że modlitwę uważała ona za swoiste zwierciadło, w którym dusza ogląda samą siebie w Bogu, poznając swoje wady i słabości.

Czciogodna Sługa Boża była osobą, dla której Bóg i więź z Nim, a zwłaszcza więź, którą w życiu duchowym określamy jako zjednoczenie z Bogiem czy świętość, były sprawą podstawową. Jej mistyczne zjednoczenie z Bogiem miało wymiar oblubieńczy. Jezusa jako Oblubieńca przedstawiała formowanym przez siebie siostram. Głęboka komunia Matki Teresy z Bogiem uwidaczniała się zarówno w wielkich przedsięwzięciach, jak i w tych zwyczajnych, codziennych obowiązkach i sprawach. Wszystko cokolwiek czyniła, miało swoje źródło w umiłowaniu Boga nade wszystko. We wspomnieniach sióstr często występują świadectwa o tym, że m. Teresa Kierocińska kierowała je przed tabernakulum, aby tam szukały umocnienia, zrozumienia i radości. Siostra Brunona Młynarska zaświadczyła: „Gdy miałam jakieś trudności zewnętrzne czy wewnętrzne [...] zawsze odsyłała mnie do tabernakulum, [mówiąc] tam dziecko uspokoisz się i zaczerpniesz siły. Często widywałam Naszą Matkę przed tabernakulum, która klęczała cała zatopiona w adoracji” [2].

Oprócz wymiaru oblubieńczego zjednoczenia mistycznego z Bogiem, m. Teresa podkreślała też wymiar wolitywny. Zjednoczenie z Bogiem oznaczało dla niej przede wszystkim zjednoczenie jej własnej woli z wolą Bożą, czyli pragnienie i pełnienie tego, czego pragnie Bóg.

li wymagało to wzięcia krzyża lub wiązało się z niezrozumieniem, upokorzeniem, przyjęciem własnej słabości itp. Bez słowa

UŁ. M. TERESY KIEROCINSKIEJ 25, 41-209 SOSNOWIEC

UŁ. M. TERESY KIEROCINSKIEJ 25, 41-209 SOSNOWIEC

Zgromadzenia pisała, że „największa świętość to złączenie naszej woli z wolą Boga” [3].

Matka Teresa Kierocińska przeżywała swe zjednoczenie z Bogiem w codzienności, na małej drodze dziecięctwa duchowego. Pod kierownictwem duchowym Założyciela sł. B. o. Anzelma Gądka wzrastała w rozumieniu i umiłowaniu duchowości karmelitańskiej. Zjednoczenie z Bogiem w codziennym życiu m. Teresy wyrażało się najpierw podejmowanym wysiłkiem pracy nad sobą, by następnie żyjąc w obecności Bożej podejmować trud codziennych zajęć. To sprawiało, że potrafiła zachować cierpliwość, jedność i harmonię w życiu. Nie załamywała rąk, nie zniechęcała się, wzbudzała intencję przed każdą czynnością. Oddanie się Bogu dokonywało się w aktywnym jej życiu. Matka Teresa prowadząc wewnętrzny dialog miłości, była ciągle niejako zanurzona w Bogu.

Matka Teresa swym przykładem i słowem pragnęła siostronom wlać tę miłość Boga nade wszystko, która przejawia się w czynie. Charakterystyczną cechą, która mocno znamionowała postawę m. Teresy była wrażliwość na potrzeby bliźnich. W bardzo trudnych czasach nieraz mówiła: „Siostry pamiętaj być dobrą i hojną dla biednych, niczego im nie odmawiać, chociaż byśmy miały nie zjeść, im dać trzeba, bo w nich mamy widzieć Chrystusa dla któregoś tu przyszły, by Mu służyć, więc teraz jakżeż można Mu coś odmówić, a o ile hojni będziemy dla biednych, tak i Bóg dla nas hojnym będzie, co już tak wiele doświadczyłam w swym życiu. Dałam dużo, a jeszcze więcej dostałam; ale my nie dawajmy dlatego, byśmy dostali, ale z miłości dla Miłości”. Miejscem oddziaływania na społeczeństwo Zagłębia była także kaplica domu macierzystego. Korzystało z niej wiele osób, z racji oddalenia od kościoła parafialnego. Matka Kierocińska z radością obserwowała wzrost wiernych uczęszczających na nabożeństwa. „Ludzi w dzień powszedni na Mszy św. bardzo dużo. Dzisiaj była nabita kaplica. Miło patrzeć jak gorąco zanoszą swe prośby do Pana. Bóg ma swoje zamiary” [4].

Zjednoczenie z Bogiem w codzienności uznano za fenomen świętości Matki Kierocińskiej. Jej życie zostało przemienione pod wpływem miłości Boga, którego wciąż szukała. Żyjąc w Bogu, pozostawała wrażliwą na codzienne wezwania i zdolną dawać miłość w sposób heroiczny.

[1] Por. S. Urbański, Wprowadzenie [w:] „Miłość Boga mierzy się miłością bliźniego”. Duchowość sługi Bożej Teresy od św. Józefa (Janiny Kierocińskiej, 1885–1946) Współzałożycielki Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Dokumentacja IV Symposium, red. S. Urbański, W. Gałązka, K.Z. Dubel, Warszawa – Sosnowiec 2011, s. 15.

[2] AMTK, Wspomnienia, t. 26, s. 69-70, Wsp. B. Młynarskiej [1954].

[3] Por. AMTK, List m. T. Kierocińskiej do sióstr w Czernej.

[4] AMTK, List m. T. Kierocińskiej do s. Magdaleny Wróbel [Sosnowiec, 10 II 1934].